

**Uchwała Nr XVIII/100/2012
Rady Gminy Pęczniew**

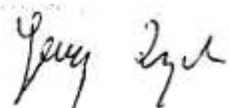
z dnia 30 kwietnia 2012 r.

**w sprawie rozpatrzenia skargi na Kierownika Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej
w Pęczniewie**

Na podstawie art.18 ust. 2 pkt. 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz.1591, Dz.U. z 2002 r. Nr 23, poz.220, Nr 62, poz.558, Nr 113, poz.984,Nr 153, poz. 1271, Nr 214, poz. 1806, Dz.U z 2003 r. Nr 80, poz. 717, Nr 162, poz. 1568, Dz. U. z 2004r. Nr 102, poz.1055, Nr 116, poz. 1203, Dz.U. z 2005r. Nr 172, poz.1441, Nr 175, poz. 1457, Dz.U. z 2006r. Nr 17, poz.128, Nr 175. poz. 1457, Nr 181, poz.1337 z 2007r. Dz.U. Nr 48, poz. 327, Dz.U. Nr 138, poz. 974, Dz.U. Nr 173, poz. 1218, z 2008 r. Dz.U. Nr 180, poz. 1111, Dz.U. Nr 223, poz. 1458, z 2009r. Dz.U. Nr 52, poz. 420, Dz.U. Nr 157, poz. 1241, z 2010 r. Dz.U. Nr 28, poz. 142, Dz.U. Nr 28, poz. 146, Dz.U. Nr 40, poz. 230, Dz.U. Nr 106, poz. 675, z 2011 r. Dz.U. Nr 21, poz. 113, Dz.U. Nr 117, poz. 679, Dz.U. Nr 134, poz. 777, Dz.U. Nr 149, poz. 887, Dz.U. Nr 217, poz. 1281) oraz art. 229 ust.3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 roku Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2000 roku Nr 98, poz.1071 zm. z 2001 r. Dz.U. Nr 49, poz. 509, z 2002 r. Nr 113, poz. 984, z 2003 r. Dz.U. Nr 130, poz. 1188, Dz.U. Nr 169, poz. 1387, Dz.U. Nr 170, poz. 1660 , z 2004r. Nr 153, poz. 1271, Nr 162, poz. 1692, z 2005r. Nr 64, poz. 565, Nr 78, poz. 682, Dz.U. Nr 181, poz. 1524, z 2008 r. Dz.U. Nr 229, poz. 1539, z 2009 r. Dz.U. Nr 195 poz. 1501, Dz.U. Nr 216, poz. 1676, z 2010 r. Dz.U. Nr 40 poz. 230, Dz.U. Nr 182, poz. 1228, Dz.U. Nr 254, poz. 1700, z 2011 r. Dz. U. Nr 6 poz. 18, Dz.U. Nr 34, poz. 173, Dz.U. Nr 106, poz. 622)

uchwała, co następuje:

- § 1. Stwierdza się, że skarga wniesiona na Kierownika Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej w Pęczniewie przez Panią Honoratę Wójcik dotycząca umieszczenia Pani Wacławy Miłaczewskiej w Domu Pomocy Społecznej jest niezasadna.
- § 2. Niniejszą uchwałę należy przekazać wnoszącemu skargę – Pani Honoracie Wójcik.
- § 3. Wykonanie Uchwały powierza się Wójtowi Gminy Pęczniew.
- § 4. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Uzasadnienie

W dniu 2 kwietnia 2012 roku skargę na Kierownika GOPS w Pęczniewie do Wójta Gminy Pęczniew założyła Pani Honorata Wójcik.

W myśl art. 229 Kodeksu Postępowania Administracyjnego, jeżeli przepisy szczególne nie określają innych organów właściwych do rozpatrzenia skargi organem właściwym do rozpatrzenia skargi dotyczącej zadań lub okoliczności Wójta i Kierowników jednostek organizacyjnych, jest rada gminy, zatem skargę Pani Honoraty Wójcik Wójt Gminy przekazał Radzie Gminy.

Po zapoznaniu się ze skargą oraz wyjaśnieniami Pani Kierownik Wiesławy Pawelczyk opartymi dokumentami zebranymi w sprawie Rada Gminy Pęczniew uznała skargę za niezasadną z niżej podanej przyczyny. W szczególności należy zaznaczyć, iż wniosek w sprawie umieszczenia Pani Waławy Miłaczewskiej w Domu Pomocy Społecznej został złożony 1 marca 2012 roku, a decyzja w sprawie skierowania do DPS została wydana w dniu 23 marca br., a zatem bez przekroczenia terminów uregulowanych w art. 35 KPA. Prawdą jest, iż Pani Kierownik Wiesława Pawelczyk zaproponowała bratu Panu Piotrowi Strzelczykowi, opiekę nad babcią w zamian za niepodejmowanie pracy. W ten sposób poinformowała stronę o przysługującym osobie, zajmującej się członkiem rodziny, która legitymuje się orzeczeniem o stopniu niepełnosprawności świadczeniu pielęgnacyjnym z tytułu rezygnacji z zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej. Świadczenie pielęgnacyjne wynosi 520 zł miesięcznie. Z informacji przekazanych przez Panią Honoratę Wójcik w tym okresie Pan Piotr Strzelczyk był bez pracy, a w ocenie Pani Kierownik zapewnienie opieki przez członka rodziny jest najlepszym rozwiązaniem dla chorej osoby niż umieszczenie jej w Domu Pomocy Społecznej w szczególności wtedy, gdy osoba opiekująca się nie ma pracy i może swój czas poświęcić najbliższej rodzinie. Przepisy prawa nie mówią nic o zapomogdzie w wysokości 250 zł, zatem postawiony przez skarżącą zarzut zaproponowania zapomogi w tej kwocie nie znajduje uzasadnienia.

Biorąc pod uwagę zarzuty dotyczące decyzji w sprawie odpłatności, to też są one bezpodstawne. W myśl art. 61 ustawy o pomocy społecznej, ust.1 obowiązani do wnoszenia opłat za pobyt w domu pomocy społecznej są w kolejności:

- 1) mieszkaniec domu, a w przypadku osób małoletnich przedstawiciel ustawowy z dochodów dziecka,
- 2) małżonek, **zstępni** przed wstępnymi,
- 3) gmina, z której osoba została skierowana do domu pomocy społecznej

- przy czym osoby i gmina określone w pkt. 2 i 3 nie mają obowiązku wnoszenia opłat, jeżeli mieszkaniec domu ponosi pełną odpłatność

ust. 2 Opłatę za pobyt w domu pomocy społecznej wnoszą:

- 1) mieszkaniec domu, nie więcej jednak niż 70% swojego dochodu, a w przypadku osób małoletnich przedstawiciel ustawowy z dochodów dziecka, nie więcej niż 70% tego dochodu;
- 2) Małżonek, zstępni przed wstępnymi – zgodnie z umową zawartą w trybie art. 103 ust. 2:
  - a) W przypadku osoby samotnie gospodarującej, jeżeli dochód jest wyższy niż 300 % kryterium dochodowego osoby samotnie gospodarującej, jednak kwota dochodu pozostająca po wniesieniu opłaty nie może być niższa niż 300% tego kryterium,
  - b) W przypadku osoby w rodzinie, jeżeli posiadany dochód na osobę jest wyższy niż 300 % kryterium dochodowego na osobę w rodzinie, z tym że kwota dochodu pozostająca po wniesieniu opłaty nie może być niższa niż 300% kryterium dochodowego na osobę w rodzinie;
- 3) Gmina, z której osoba została skierowana do Domu Pomocy Społecznej – w wysokości różnicy między średnim kosztem utrzymania w Domu Pomocy Społecznej a opłatami wnoszonym przez osoby, o których mowa w pkt. 1 i 2.

Ust. 2a Opłatę z pobyt w Domu Pomocy Społecznej mogą wносить osoby wymienione w ust. 2.

Ust. 2b W przypadku o który mowa w ust. 2a gmina wnosi opłatę w wysokości różnicy między średnim kosztem utrzymania w Domu Pomocy Społecznej a opłatami wnoszonymi przez osoby, o których mowa w ust. 1 pkt. 1 i 2 oraz ust. 2a.

Ust. 2c W przypadku, o którym mowa w ust. 2a, art. 103 ust. 2 stosuje się odpowiednio.

Ust. 3 W przypadku nie wywiązywania się osób, o których mowa w ust. 2 pkt. 1, 2 i 2a z obowiązku opłaty za pobyt w Domu Pomocy Społecznej opłaty te **zastępczo wnosi gmina**, z której osoba została skierowana do Domu Pomocy Społecznej. Gminie przysługuje prawo dochodzenia zwrotu poniesionych na ten cel wydatków.

Zarzuty dotyczące zmuszonego procesu zbierania dokumentów niezbędnych do ustalenia odpłatności również nie znajdują potwierdzenia w aktach sprawy. Już w dniu złożenia wniosku o umieszczenie Pani Waławy Miłaczewskiej w Domu Pomocy Społecznej, Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej w Pęczniewie zwrócił się z wnioskiem do Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej w Łodzi o przeprowadzenie wywiadów alimentacyjnych, które są niezbędne do ustalenia odpłatności. Wywiady te wpłynęły do GOPS w Pęczniewie dopiero

w dniu 20 marca br., a kopia decyzji dotycząca wysokości emerytury Pani Waławy Miłaczewskiej dopiero w dniu 23 marca br. Decyzja w tej sprawie została wydana w dniu 28 marca br., a więc w ciągu 5 dni od dnia zebrania dokumentów. W tym czasie przygotowano i zawarto umowę w sprawie odpłatności ze skarżącą.

Zgodnie z wyżej cytowanym art. 61 zstępni mają obowiązek uiszczania opłaty za pobyt w Domu Pomocy Społecznej, jeżeli ich kryterium dochodowe przekracza 300% kryterium dochodowego w rodzinie, a kwota dochodu pozostała po uiszczeniu odpłatności też nie może być mniejsza niż 300 % kryterium dochodowego. Taka sytuacja ma miejsce w rodzinie skarżącej, ta jednak odmówiła finansowania zgodnie z przepisami ustawy. Kwestia ta była analizowana z Radcą Prawnym, ale decyzja w tej sprawie nie mogła nastąpić wcześniej, niż po zebraniu wszystkich dokumentów, a w szczególności wywiadów alimentacyjnych.

Ustawodawca nie uzależnia obowiązku ponoszenia kosztów pobytu za babcię od kredytów, czynszu czy innych należności, wprowadza jasne zasady odpłatności. Nie pozwala ponadto dzielić dochody uwzględniając nienarodzone dziecko, na co wskazuje bez uzasadnienia skarżąca.

Prawdą jest, że Gmina ma obowiązek wnoszenia opłat za pobyt w Domu Pomocy Społecznej, ale w następnej kolejności po krewnych, a zatem to że skarżąca nie chciała zobowiązać się do odpłatności w odpowiedniej wysokości należności za babcię.

Co do zarzutu zawarcia umowy korespondencyjnie, to wskazać należy, iż korespondencyjnie został wysłany projekt umowy, a nie umowa. Projekt ten po konsultacji z prawnikiem został zmieniony. Umowa wedle życzenia Pani Honoraty Wójcik, z uwagi na jej stan zdrowia została podpisana w miejscu jej zamieszkania, gdzie na jej prośbę skarżącej osobiście udała się Pani Kierownik.

Pani Kierownik w dniu wydania decyzji kierującej Panią Waławę Miłaczewską do Domu Pomocy Społecznej wysłała ją pocztą i faksem, nie może odnieść się czy faks doszedł czy też nie.

Biorąc pod uwagę powyższe skargę uznaje się za bezzasadną.

